

بررسی جامعه‌ساختی کارکردهای سکوت در متون دینی، ادبی و ضربالمثل‌های فرهنگ ایرانی با رویکردی میان‌رشته‌ای در آموزش زبان انگلیسی

فاطمه محقق‌محبوبی (دانشجوی دکتری آموزش زبان انگلیسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

fa.mohaghegh@stu.um.ac.ir

رضا پیش‌قدم (استاد آموزش زبان انگلیسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران، نویسنده مسئول)

pishghadam@um.ac.ir

آذر حسینی‌فاطمی (استاد آموزش زبان انگلیسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

hfatemi@um.ac.ir

چکیده

زیرساخت‌های فرهنگی در اتخاذ روش‌های مناسب برای آموزش و یادگیری اهمیت دارند. در راستای جایگاه ویژه سکوت در فرهنگ ایرانی و نقش آن در تعاملات اجتماعی با معانی گوناگونش، مقاله حاضر در چارچوب نظریه‌های هافستد (۱۹۹۱)، هال (۱۹۷۶) و ارتباط^۱ اسپربر و ویلسون (۱۹۸۶) به بررسی کارکردهای سکوت برگرفته از متون ادبی، دینی و ضربالمثل پرداخته است. این پژوهش با رویکرد کیفی پس از گردآوری و طبقه‌بندی کل پیکره زبانی (متون ادبی، متون دینی و ضربالمثل‌ها) به تجزیه و تحلیل آن‌ها پرداخت است. بررسی آماری، در کارکردهای مختلف سکوت، تفاوت معناداری را نشان داد. نتایج حاکی از آن است که در متون ادبی کارکردهای متنوع‌تری از سکوت مورد توجه بوده است. در متون ادبی و ضربالمثل‌ها اولویت با کارکرد عقلانی سکوت و سپس کارکرد اخلاقی آن است. همچنین در متون دینی تأکید بر کارکرد عقلانی و اخلاقی است، با این تفاوت که کارکرد اخلاقی بر کارکرد عقلانی برتری دارد. یافته‌های این پژوهش می‌تواند در ریشه‌یابی عدم گرایش به برقراری ارتباط، افزایش تعامل کلاسی و بهبود مهارت صحبت‌کردن به زبان دوم مؤثر باشد.

کلیدواژه‌ها: کارکرد عقلانی، اخلاقی، سکوت، نظریه هافستد، ارتباط.

۱. مقدمه

اگر «سکوت» گفتن در نگفتن تعریف شود، هنگامی که گویندگان با اراده خود خاموشی را بر سخن گفتن ترجیح می‌دهند، سکوت می‌تواند برای مخاطبین خود حامل معانی و تعابیر گوناگونی از رضایت تا مخالفت باشد. این معانی و تعابیر به دلیل نسبی بودن ماهیت سکوت از فرهنگی به فرهنگ دیگر متفاوت است؛ چنانکه اعتقاد جاورسکی (۱۹۹۳، ص. ۶۶) بر این است که مفهوم سکوت متغیری وابسته به بافت و فرهنگ است و این تعابیر می‌تواند در امر یادهای یادگیری در هر فرهنگ نقش داشته باشد.

در ایران، رویکرد آموزش زبان انگلیسی در مؤسسات خصوصی که هدفش ایجاد توانش ارتباطی است، با شیوه تدریس سنتی آن در مدارس که گفتگو و تعامل در حداقل میزان قرار دارد، متفاوت است. در این فضای آموزشی جدید زبان‌آموزان، به روش‌های مختلف، به صحبت و گفتگو واداشته می‌شوند که برای زبان‌آموزان ایرانی هم ساختار زبان، واژگان و شیوه ابراز خود و هم فضای فرهنگی آموزشی در مقایسه با مدارس متفاوت است. در این فضا عنصر گفتگو و تشویق به صحبت کردن با هدف ایجاد توانش ارتباطی بسیار پُررنگ است. مانند هر محیط آموزشی، ارزش‌های فرهنگی به طور قابل توجهی بر شیوه‌های تدریس، یادگیری و تعاملات درون کلاس تأثیر می‌گذارد. حال زبان‌آموزان ایرانی با ذهنیت سکوت به مثابه طلا و عادت به شیوه آموزشی «علم ممحور» فضای آموزشی جدیدی را تجربه می‌کنند که به نظر می‌رسد انگاره‌ها و آموزه‌های فرهنگی آنان را در مورد «سکوت» به چالش می‌کشد. اینکه افراد چرا و چه زمانی سکوت اختیار کنند تابع رهمنوون‌های فرهنگی هر جامعه است و در امر یادگیری زبان با هدف صحبت کردن و نوشتمن به زبان انگلیسی، به نظر می‌رسد که زبان‌آموزان و رای ارزش‌های فرهنگی عمل می‌کنند.

از دیدگاه اصول نظری، این پژوهش با شناسایی و تجزیه و تحلیل جامعه‌شناسانه سکوت، به طور کلی می‌تواند به رسیدن به نظریه جامع‌تر و درک بیشتری از تفاوت‌های فرهنگی کمک کند. همچنین با طرح زاویه فرهنگی جدیدی در آموزش زبان دوم در نگاه کلان می‌توان به بازنگری در شیوه‌های تدریس و شیوه‌های پژوهش و همچنین تألیف کتاب‌های درسی با توجه

به ارزش‌های فرهنگی درباره سکوت پرداخت و راهگشای تبیین رهیافتی نو درباره رویکرد فرهنگی به آموزش و یادگیری زبان شد. به علاوه، این پژوهش در نگاهی خُردتر می‌تواند مهارت‌های زبان دوم مانند صحبت‌کردن به زبان انگلیسی را بهبود بخشد.

۲. پیشینهٔ پژوهش

پژوهشگران بسیاری بر این باورند که سکوت صرفاً غیاب صدا یا عدم وجود عناصر زبانی نیست، بلکه بخشی از ارتباط می‌باشد که به اندازه سخن حائز اهمیت است (بلیمز، ۱۹۹۴؛ جاورسکی، ۱۹۹۷؛ تانن و ساویل ترویکه، ۱۹۸۵).

بلیمز (۱۹۹۴، ص. ۷۸) در تعریف این سکوت یا به تعبیر او «سکوت گفتاری»^۱ می‌نویسد «جایی که قانون، سخن‌گفتن است، سخن‌نگفتن مفهومی ارتباطی پیدا می‌کند». به باور جانستون (۲۰۰۸، ص. ۷۰) نیز «سکوت یعنی هرچیزی که حضور ندارد» پس آنچه گفته نمی‌شود یا به طور غیرمستقیم و محذوف بیان شود، سکوت تعریف می‌شود (گلن، ۲۰۰۴). همچنین آگویکم (۲۰۰۲) به نقل از بانویلین (۱۹۹۳، ص. ۴۷) سکوت در تعاملات را به مثابه «کنش ارتباطی غیرکلامی» توصیف می‌کند که «مفاهیم گوناگونی را در تبعیت با تعبیر هنجارهای فرهنگی منتقل می‌کند». به همین دلیل است که سکوت در تعامل حامل معنا و ماهیتی آمیخته با ابهام دارد.

از میان پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه مفاهیم و کارکردهای سکوت در ارتباطات میان‌فرهنگی، ناکانه (۲۰۰۵، ص. ۸) خلاصه‌ای از کارکردهای سکوت، برگرفته از مطالعات پژوهشگران مختلف، تحت عنوانین سکوت «شناختی»^۲ (چافه، ۱۹۸۵)، «تعیین‌بخشی»^۳ (جاورسکی، ۱۹۹۳)، «اجتماعی»^۴ (جاورسکی، ۲۰۰۰) و «عاطفی»^۵ (باسو، ۱۹۷۲) ارائه کرده است که به ترتیب «سکوت شناختی» زمان یا وقفه لازم برای پردازش زبان هنگام سخن‌گفتن یا

۱ Verbal silence

۲ Cognitive

۳ Discursive

۴ Social

۵ Affective

شنیدن است، «سکوت تعیین‌بخش» وقفه برای تشخیص واحدهای معنایی و دستوری تعریف شده است، «سکوت اجتماعی» نقش ساماندهی یا تنظیم روابط اجتماعی دارد و در آخر «سکوت عاطفی» نقش مدیریت احساسات دارد.

۱.۲. نظریه ارتباط

گرایس (۱۹۸۹) معتقد است از اساسی‌ترین ویژگی‌های ارتباطات انسانی، اعم از کلامی و غیرکلامی، بیان و تشخیص منظور است و به نظر می‌رسد که در تجزیه و تحلیل سکوت، «نظریه ارتباط» مناسب‌ترین دیدگاه باشد؛ زیرا سکوت به عنوان مفهومی غیرکلامی در بافت‌های موقعیتی گوناگون می‌تواند تعابیر و تفاسیر گوناگون داشته باشد. طبق این نظریه، در ذهن هر فرد مجموعه‌ای از تصورات به نام زمینه وجود دارد که ساختاری روان‌شناختی است و انگاره‌های فرد را در زمانی معین در بر می‌گیرد. هر فرد وقتی که در معرض مطالب جدید قرار می‌گیرد، انگاره‌های طرح شده توسط طرف مقابل را به زمینه خود اضافه می‌کند. انگاره‌های جدید ممکن است با تصورات قبلی فرد ادغام شده و انگاره‌های جدید به وجود آورند یا انگاره‌های قبلی را از ذهن بزدایند یا آن را تقویت یا تضعیف کنند (اسپربر و ویلسون، ۱۹۸۶، ۱۹۹۵). مفهوم «ربط» در این نظریه به این معنا است که شنونده از گوینده انتظار دارد همه کوشش خود را به خرج دهد تا پیامش از حداکثر ربط برخوردار باشد و خود نیز با همین انتظار پیام دریافتی را تعبیر می‌کند؛ پس ربط مفهومی است نسبی که براساس اصل هزینه/فایده تعریف می‌شود؛ یعنی هرچه تضمّنات بافتی پیام بیشتر باشد ربط آن بیشتر خواهد بود و هرچه ربط پیام بیشتر باشد تلاش و کوشش ذهنی لازم برای تعبیر آن کمتر خواهد بود (اسپربر و ویلسون، ۱۹۸۶، ۱۹۹۵).

از این واقعیت که پیام‌ها وابسته به بافت هستند و بافت مستقل از تفسیر فردی نیست، چنین برداشت می‌شود که هر پیامی، بسته به دانش و تجربه و مفروضات هر فرد از جهان پیرامونش، می‌تواند معانی ضمنی متفاوتی در شنونده القا کند. اینجاست که نقش فرهنگ در تعبیر این معانی ضمنی بسیار بالاهمیت می‌شود.

۲. فرهنگ و مطالعات میان‌فرهنگی

فرهنگ مقولهٔ وسیعی است که از دیدگاه‌های مختلفی به آن نگریسته شده است، اما در پژوهش کنونی فرهنگ به مثابهٔ مجموعه‌ای از ارزش‌ها، هنجارها، باورها و رسوم مشترک اعضای جامعه که از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شوند، تلقی شده است (دانی، کانن و مولن، ۱۹۹۸؛ کیث، ۲۰۱۱). به اعتقاد ویگوتسکی اساساً فرآیندهای شناختی با مفاهیم فرهنگی شکل می‌گیرند (۱۹۷۸). پیشقدم (۱۳۹۳) به نقل از هاین (۲۰۰۸) می‌نویسد عادات فکری در نتیجهٔ تأثیرگرفتن رفتار از این ارزش‌ها و باورها شکل می‌گیرد. با این تعبیر، اگر بپذیریم در چارچوب فرهنگ، به تدریج تصورات ما از دنیای پیرامونمان تأثیر می‌پذیرد، در نتیجهٔ هر فرهنگ به اعضای خود می‌آموزد که دنیا را چگونه و از چه زاویه‌ای ببینند و رفتارهای خود را چگونه شکل دهند. و نیز می‌توان نتیجه‌گیری کرد که درک ما از دیگری تابع فرهنگ ماست. در پژوهش‌های میان‌فرهنگی، یکی از رویکردهای مهم، مطالعهٔ زیربنای روان‌شناسنگی فرهنگ یا ابعادی است که تبیین‌کنندهٔ تفاوت ارزش‌ها، باورها و رفتارهای است. نظریات هافستد و هال از نظریه‌های ابعادی مطرح در روان‌شناسی فرهنگی است. در نگاه هافستد جوامع شرقی که ارتباط و حفظ گروه و نقش‌های سلسله‌مراتبی در آن‌ها بسیار مهم است، بیشتر جمع‌گرا محسوب می‌شوند، در حالی که جوامع غربی که در آن‌ها بر استقلال و کامیابی فردی تأکید می‌شود، بیشتر فردگرایند. نقش‌های سلسله‌مراتبی اشاره به بُعد توزیع قدرت^۱ دارند که بیانگر میزانی است که افراد دارای قدرت در یک جامعه، کمتر نابرابری در توزیع قدرت را بپذیرند و آن را طبیعی بدانند (هافستد، ۲۰۰۱، ص. ۹۸). علی‌رغم نابرابری در توزیع قدرت در همهٔ فرهنگ‌ها، درجهٔ پذیرش آن نزد اعضای جامعه از فرهنگی به فرهنگ دیگر متفاوت است (بری، پرتینگا، سگال و داسن، ۲۰۰۲، ص. ۱۲۱).

از دیگر ابعاد مطرح شده تحمل ابهام^۲ است که در جوامع شرقی در حد متوسط تا زیاد و در فرهنگ غرب (بیشتر شمال اروپا و آمریکای شمالی) کم تا متوسط ارزیابی شده است

1 Power distance index

2 Ambiguity tolerance

(گودیکانست و تینگ-تومی، ۱۹۸۸). براساس تقسیم‌بندی دیگری، جوامع شرقی در دستهٔ بافت غنی و غربی‌ها در دستهٔ بافت ضعیف^۱ قرار می‌گیرند (هال، ۱۹۷۶). اعتقاد هال بر این است که در بافت غنی، بیشتر اطلاعات موجود در پیام یا در محیط و موقعیت فیزیکی قرار دارد یا در درون فرد محفوظ می‌ماند در حالی که در بافت ضعیف این اطلاعات درون خود گذ زبانی نهاده می‌شود. دلیل این امر در بافت غنی، حفظ و فاق، وجهه و ادب عنوان شده است (العیسی، ۲۰۰۳؛ گادیکانست و کیم، ۱۹۹۷؛ تینگ-تومی و کرگوی، ۱۹۹۸).

در این راستا، پژوهش‌های میان‌فرهنگی متعددی که انجام شده حکایت از نگرش متفاوت به سخن و سکوت دارد؛ چنانکه در کل جوامع جمع‌گرا برخلاف جوامع فردگرا، برای سکوت عقلانی یا متفکرانه ارزش و جایگاه والایی قائلند (کیم و مارکز، ۲۰۰۲؛ مارکز، کیتایاما و هیمن، ۱۹۹۶). در فرهنگ غرب نگرش به سکوت توأم با ارزش‌های منفی همچون ناسازگاری در روابط میان‌فردی، بی‌توجهی و بی‌علاقگی، ترس، نفسی و رد و اکراه یا ناتوانی در برقراری ارتباط است (گایل، کاپلن و اسکلن، ۱۹۸۵؛ وینمن، ۱۹۹۲). همچنین، گاهی در غرب سکوت نشانه بیماری روحی یا اختلالات روانی تلقی می‌شود (فروید، ۱۹۶۱). این در حالیست که نگرش غالب در فرهنگ شرق، سکوت را برابر با عقل و دانایی و کمال می‌داند و برای رسیدن به بلوغ فکری، سکوت اختیارکردن و محاسبه نفس را توصیه می‌کند (آزوما، ۱۹۸۶؛ کیم و مارکز، ۲۰۰۲؛ می‌نامی، ۱۹۹۴).

در پیشینهٔ کارکرد اجتماعی می‌توان به نقش سکوت به عنوان ابزار کنترل اجتماعی در شکل تنبیه (آگویکم، ۲۰۰۲) و سانسور (گالاسینسکی و گالاسینسکا، ۲۰۰۵) و نقش آن در تعریف و حفظ روابط قدرت در مطالعات آگویکم (۲۰۰۲) و لبرا (۱۹۸۷) اشاره کرد؛ اما یکی از کارکردهای مهم سکوت اجتماعی نقش آن به عنوان راهکار یا «استراتژی ادب» است. از نظر براون و لوینسون (۱۹۸۷)، پایه‌گذاران «نظریه ادب»^۲ عنصر کلیدی گفتمان ادب «حفظ حیثیت یا وجهه» در دو چهره است: «وجهه مثبت» (مورد تأیید و تمجید دیگران در کارها و رفتارها) و

1 High and low context

2 Politeness theory

«وجهه منفی»^۱ (استقلال در امور شخصی و حفظ حریم خصوصی). گافمن (۱۹۶۷، ص. ۵) نیز «حیثیت یا وجهه» را ارزش اجتماعی ایجابی‌ای دانسته است که فرد برای خود قائل می‌شود و دیگران نیز از وجود آن آگاهند و در رفتارهایشان به آن توجه می‌کنند. پس سکوت اختیار کردن می‌تواند مانع از تحمیل شدن ناخواسته یا شرمندگی در تعاملات اجتماعی شود (سیفیانو، ۱۹۹۷؛ جاورسکی و استفان، ۱۹۹۸). در همین زمینه، باور اسکلن و اسکلن (۱۹۹۵) بر این است که کم‌گفتاری یا سکوت یکی از راهبردهای حفظ حیثیت (وجهه منفی) یا استقلال است. تینگ-تومی معتقد است در تعریف «حفظ وجهه یا حیثیت» باید بُعد «فاصله قدرت» در نظر گرفته شود (۲۰۰۵). براساس تحقیقات هافستد (۱۹۹۱) مردمان فرهنگ‌های با بُعد فاصله قدرت زیاد، نقش‌های سلسله‌مراتبی می‌پذیرند و بیشتر جمع‌گرایند در حالی که مردمان فرهنگ‌های با بُعد فاصله قدرت کم، نقش‌های سلسله‌مراتب اجتماعی را در تعاملات به حداقل می‌رسانند و بیشتر فردگرایند.

۳. هدف پژوهش

پژوهش حاضر می‌کوشد تا به سؤال‌های زیر پاسخ دهد:

۱. آیا میان کارکردهای سکوت برگرفته از متون ادبی تفاوت معناداری وجود دارد؟
۲. آیا میان کارکردهای مختلف سکوت برگرفته از ضربالمثل تفاوت معناداری وجود دارد؟
۳. آیا میان کارکردهای گوناگون سکوت برگرفته از متون دینی تفاوت معناداری وجود دارد؟

۴. روش پژوهش

۴. ۱. داده

متون بررسی و تحلیل شده در این پژوهش، شعر یا نثر شاعران و سخنوران نامدار، ضربالمثل‌ها، آیات و روایات در زمینه سکوت است. متون ادبی شامل ۱۳۰۴ بیت یا مضمون

1 Negative face

از شاعران و سخنوران مختلف است: قرن چهار و پنج (رودکی سمرقندی، ۱۳؛ فردوسی طوسی، ۴؛ فرخی سیستانی، ۲؛ عنصری بلخی، ۴؛ ناصرخسرو، ۱۰۸؛ کیکاووس بن وشمگیر، ۴۴؛ امام محمد غزالی، ۵۰)، شاعران قرن ششم و هفتم (سنایی غزنوی، ۶؛ خاقانی شروانی، ۱۱؛ نظامی گنجوی، ۵۴؛ عطار نیشابوری، ۸۲؛ شمس تبریزی، ۴۸؛ مولانا جلال الدین رومی، ۱۹۰؛ سعدی شیراز، ۹۹)، شاعران قرن هشتم تا یازدهم (حافظ، ۲۵؛ جامی، ۲۳؛ صائب تبریزی، ۱۵۱)، شاعران معاصر (ایرج میرزا، ۲۱؛ عارف قزوینی، ۱۰؛ فرخی یزدی، ۱۹؛ پروین اعتصامی، ۴۸؛ علی اسفندیاری، ۳۴؛ اخوان ثالث، ۲۴؛ سیاوش کسرایی، ۱۷؛ احمد شاملو، ۲۶؛ فریدون مشیری، ۵۱) هوشنگ ابهاج، ۴۸). متون دینی شامل جلد اول کتاب اخلاق در قرآن (مکارم شیرازی، ۱۳۸۷) که به بررسی آیات قرآنی در زمینه سکوت پرداخته، نهج البلاغه، نهج الفصاحه و پایگاه اطلاع‌رسانی حوزه است و ضرب‌المثل‌ها شامل بررسی ضرب‌المثل‌های موجود در کتاب دوازده هزار ضرب‌المثل فارسی (شکوری راد، ۱۳۸۲) و فرهنگ جامع ضرب‌المثل‌های فارسی (دهگان، ۱۳۸۳) است.

لذا به منظور انجام این پژوهش از مجموع متون بررسی شده، نهایتاً از متون ادبی ۶۰۰ بیت و مضمون و ۲۵۰ ضرب‌المثل و از متون دینی ۱۸۰ روایت و آیه قرآنی درباره سکوت انتخاب و تجزیه و تحلیل آن‌ها با نسخه ۸ نرم‌افزار Nvivo انجام شد. برای متون دینی ۱۸۰ حدیث و روایت از پیامبر اکرم (ص)، حضرت علی (ع)، ائمه اطهار و آیاتی از قرآن کریم و برای متون ادبی ۲۵۰ ضرب‌المثل و ۶۰۰ بیت و متن منتشر، تجزیه و تحلیل شد. لازم به ذکر است جمع‌آوری داده‌ها تا اشباع کامل ادامه یافت؛ بدین معنی که اطلاعات جدیدی اضافه نشد.

۴.۱.۱. علل انتخاب این اشعار و متون

از آنچه در چارچوب این پژوهش امکان تحلیل تمامی متون ادبی، ضرب‌المثل‌ها و متون دینی نگاشته شده در زمینه سکوت وجود نداشت، برای متون ادبی از آثار سخنوران و شاعران فارسی‌زبان صاحب‌نام و تأثیرگذار در دوران‌های مختلف از قرن چهارم تا عصر حاضر انتخاب شد و حاصل آن ۲۷ شاعر و سخنور با نظم تاریخی است. از گفتگوهایی که

پژوهشگران با متخصصان رشته ادبیات فارسی انجام دادند، این نتیجه حاصل شد که گزینش آثار این شاعران و سخنوران به لحاظ اهمیت و تأثیرگذاری نمونه مناسبی است که بیانگر دیدگاه‌های غالب و جامع در زمینه سکوت است. برای ضربالمثل‌ها نیز پس از مشورت با متخصصان ادبیات، کتاب‌های دوازده‌هزار ضربالمثل فارسی و فرهنگ جامع ضربالمثل‌های فارسی به عنوان منابع اصلی انتخاب شدند. از آنجایی که پژوهشگران خود تسلط لازم را برای تفسیر آیات قرآنی نداشتند، برای بررسی آیات قرآنی مربوط به سکوت از کتاب اخلاقی در قرآن (مکارم شیرازی، ۱۳۷۸) استفاده کردند. نویسنده در فصل دوازدهم جلد اول این کتاب، به طور مفصل و مبسوط، به مضمون سکوت و آیاتی که در این باره هستند، پرداخته است. برای احادیث حضرت پیامبر(ص) و حضرت علی(ع) درباره سکوت، به ترتیب کتاب‌های نهجالفضاحه و نهجالبلاغه بررسی شدند. همچنین از کتاب‌های دیگری مانند میزانالحكمه، بحارالانوار و اصول کافی روایات پیامبر و امامان درباره سکوت گردآوری شدند. بسیاری از روایات مربوط به سکوت در این کتاب‌ها مشترک بودند یا با تفاوت اندکی نگاشته شده بودند.

۴. ۲. روش گردآوری متون

با مطالعه بهشیوه کتابخانه‌ای، آیات، روایات، ضربالمثل‌ها و همچنین ابیات و متون حاوی کارکرد سکوت در طول مدت ۵ ماه استخراج شد. ملاک انتخاب ابیات و متون، فراوانی اشعار و متون در این حوزه یا میزان تأثیرگذاری شاعران و نویسندهای آن بر مردم ایران زمین بوده است. برای مثال، در بخش ادبیات تعلیمی، درس پانزدهم کتاب زبان و ادبیات فارسی دوره پیش‌دانشگاهی (برای دانش‌آموزان ۱۷ تا ۱۸ ساله) به‌طور اخص به پروردگویی از ابتدای باب هفتم بوستان سعدی پرداخته است. ملاک انتخاب ضربالمثل‌ها نیز صرفاً دارا بودن مضمون سکوت بوده است. در مورد قرآن، تمام آیاتی که به مضمون سکوت پرداخته و توسط عالم دینی ثبت شده انتخاب شد. روایات حضرت پیامبر و امامان نیز در باب سکوت از منابع ذکر شده استخراج شد.

پژوهش کنونی براساس نظریه داده‌بنیاد^۱ که بر نوعی استقرای استوار است و از طریق داده‌های متوجه از پژوهش، نظریه تولید می‌کند، انجام شده است. در این روش، جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها و نظریه احتمالی نهایی با یکدیگر ارتباط نزدیکی دارند و پژوهشگر به جای طرح فرضیه با ورود به حوزه مورد مطالعه، به داده‌ها فرصت می‌دهد تا نظریه را پدید آورند (اشترووس و کوربین، ۱۹۹۸). مبنای روش کیفی استفاده شده که در پارادایم تفسیرگرایی قرار می‌گیرد، بر پدیداری مضمون‌ها و مقولات از داده‌ها (تا تحمیل این مقولات به داده‌ها) تأکید دارد (پاتن، ۱۹۹۰).

هرچند بر روی اصول پارادایمی حاکم بر پژوهش‌های کیفی، در ارزیابی اعتبار و پایایی آن، اتفاق نظر وجود دارد، در ارزیابی عملی و به کارگیری مفاهیم مربوط به آن، اتفاق نظری نیست (ایمان، ۱۳۸۸). لذا پس از اینکه تمامی اشعار و متون تحلیل شدند، برای دستیابی به اعتماد مورد نیاز، استاد راهنمای بر تمام مراحل پژوهش نظارت داشت و اعتبارسنجی را دو تن از متخصصان ادبیات و الهیات انجام دادند. پس از تأیید صحت این تحلیل‌ها، فراوانی هر کدام از مقوله‌ها یا طبقه‌بندی‌ها براساس تعداد اشعار، ضربالمثل‌ها و آیات و روایات ارجاعی به آن مقوله، از طریق نسخه ۸ نرم‌افزار NVIVO محاسبه شد که این امر سبب افزایش سرعت و دقت فرآیندهای تحلیلی و جمع‌بندی شد. همچنین با نرم‌افزار Excel و با استفاده از تحلیل آماری مجدور کای (خی دو)، سطح معناداری فراوانی‌ها به دست آمد.

۵. تحلیل داده‌ها

۱.۵. مقوله‌ها

فرآیند تحلیل داده‌ها، با توجه به رویکرد نظریه داده‌بنیاد، طی سه مرحله کدگذاری صورت پذیرفت: ۱. کدگذاری باز؛ ۲. کدگذاری محروری؛ ۳. کدگذاری انتخابی (اشترووس و کوربین، ۱۹۹۸). در این مراحل که به صورت پیوسته دنبال می‌شوند، ابیات، ضربالمثل‌ها و متون دینی جمع‌آوری شده به صورت خط به خط تحلیل و کدگذاری شده‌اند. نخست در قالب مرحله

1 Grounded theory

کدگذاری باز، به هر مفهوم موجود یک عنوان یا برجسب داده شد و براساس ویژگی‌ها و ابعاد هر مفهوم، تعداد زیادی کدهای باز یا خام نمایان شدند. سپس در مرحله کدگذاری محوری، هر تعداد از کدهایی که به لحاظ مفهوم و ویژگی‌ها مرتبط بودند، گردآوری شده و به محوریت یک مقوله سازماندهی شدند. بدین ترتیب، پس از فرآیند شکستن متون ادبی و دینی به کدها و زیرمقوله‌ها در کدگذاری باز، در این مرحله به مرتبط کردن و دسته‌بندی آن‌ها حول محور موضوعات اصلی پرداخته شد که در اینجا ۱۳ مقوله به دست آمد. در مرحله آخر یعنی کدگذاری انتخابی، هدف یکپارچه‌سازی و پالایش داده‌ها به منظور پذیدارشدن مقوله اصلی بود، پس طبق نظر اشتراوس و کوربین (۱۹۹۸) تلاش براین شد که انتخاب مقوله‌ها به گونه‌ای صورت پذیرد که مقوله اصلی استخراج شده، عمدۀ مفاهیم پذیدآمده در مراحل قبل را پوشش دهد که در پژوهش کنونی و در این مرحله ۱۳ مقوله به ۷ مقوله یا کارکرد تقلیل یافت. در ادامه، ۷ مقوله حاصل شده توضیح داده خواهد شد.

جدول ۱. خلاصه تعاریف کارکردهای سکوت

کارکردهای سکوت	تعریف
عقلانی	عقلانیت، خردورزی و تدبیر در پرهیز از سخن‌گفتن با هدف پنهان کردن کمبودها و حفظ آبرو و جان (خواه در مورد خود، خواه در موردیگری) می‌باشد. این سکوت گاه به سبب نامناسب بودن مخاطب اختیاری شود.
اخلاقی	این نوع کارکرد ناظر به آفات زبان یعنی پرهیز از دروغ، غیبت، دشام گویی، سخن‌چینی، سوگند دروغ، مدعوم و .... می‌باشد.
عارفانه	در این کارکرد باطلسط بر زبان و خامشی گزیدن کثیف حقیقت واقع می‌شود یا حالتی که عارف واصل در تجربه‌ی دیدار خداوند و معرفت ناشی از آن زبان در می‌باشد.
تعلیمی	با هدف شنیدن و به گوش گرفتن پند و نصیحت، فهمیدن و بی بردن و یا فراگیری در محضر بزرگان، خردمندان و .... این نوع سکوت اختیاری شود.
اختناقی	این نوع سکوت در اثر حاکیت جور و ستم به جبر در جامعه و در غایب دموکراسی اتفاق می‌افتد یا به مفهوم فریاد‌های در گلو شکته می‌باشد که امان یا فرصتی برای ابراز آن فراهم نمی‌گردد.
مبادی ادب	سخن نگفتن در میان صحبت دیگران و همچنین اظهار فضل نکردن یا سخن نگفتن در مقابل بزرگان به نشانه‌ی ادب حاکی از این کارکرد سکوت می‌باشد.
مزورانه	سخن نگفتن به منظور پنهان کردن نیت واقعی، استیصال، ریاکاری و فریب می‌باشد.

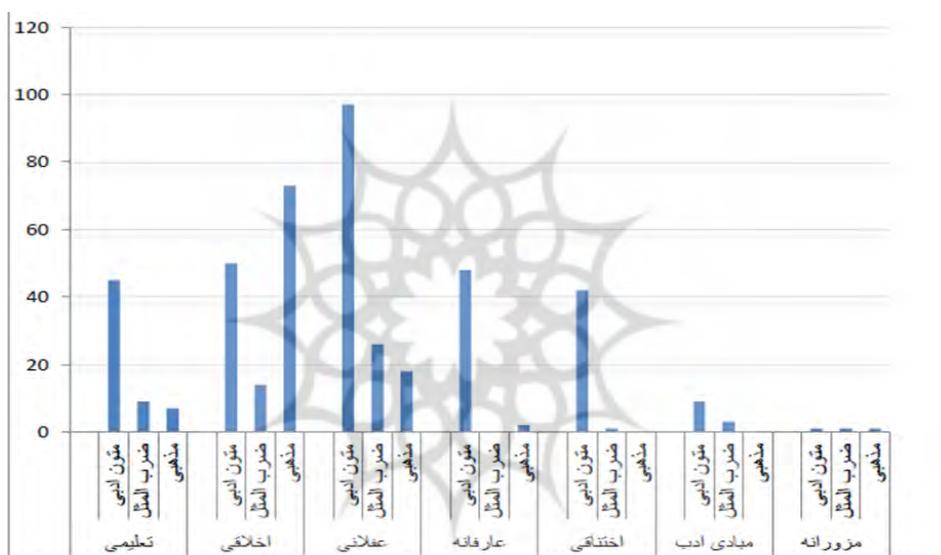
جدول ۲. نمونه‌هایی از متون برای کارکردهای سکوت

کارکردهای سکوت	تسویه‌هایی از متون
عقلانی	<p>آن سگ دیوانه زبان کش بود دار در این طشت زبان را نگاه نظامی گشتری مخزن الاسرار، ص ۱۰۶</p> <p>هر کس خشمش را بر طرف سازد، خداوند کیفرش را از او بردارد و هر کس زیاش را نگه دارد، خداوند عیش را پوشاند. رسول اکرم صلی الله علیه و آله امی طوسی، ص ۵۴۹ ح ۷۲۱</p>
اخلاقی	<p>ابله است ان که به گفتن راغب است (خطار نیشابوری) زبان را مگردان به گرد دروغ (ضرب المثل)</p> <p>قرآن در سوره اسرا رهنمود می‌دهد: «قُل لِّعِبَادِي يَقُولُ النَّٰتِي هُوَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَغِيْرُ بِنَّهُمْ» (به بندگان من بگو همواره نیکوترين سخن را بگويند، شیطان آن ها را وادار به گفتن سخن بد نکند که موجب نزاع و دشمنی شود). (۱۵۳ اسراء)</p>
تعلیمی	<p>«سخن ها بشنو و قبول کن خاصه سخن ها و پندت های ملوکان و حکیمان ... سخن این قوم را به گوش دل باید شنوند و اعتناد کردن» (عصر الممالی، ۱۳۷۸، ۵۳: ایرج میرزا)</p> <p>با هوش و سخن نیوش می باش (ایرج میرزا)</p>
عارفانه	<p>بر لپش نفس ات و در دل رازها عارفان که جام حق نوشیده اند رازها دانسته و پوشیده اند</p> <p>مرلانا جلال الدین رومی (مثنوی، دفتر ۲۲۳۸، ص ۵)</p> <p>ح ۱۳۴۶.(اول العباده الصست) اولین مرحله‌ی حبادت، سکوت است. ص ۲۲۷ پیامبر خدا (من)</p>
اختاقی	<p>سیندها بر گله و لب خاموش / و چه خاموشی ستگیست / در چینن تیرگی و خاموشی / حروف ها هست که می باید گفت. سیاوش کسرایی (از آوا، ص ۴۰۴)</p> <p>خاموشی لب نه زیبی در دردی و رضاست از چشم من بین که چه غرغاست در دلم (ابهاج، ۱۳۳۲)</p>
مبدای ادب	<p>میاور سخن در میان سخن سخن را سرست ای خردمند و بن نگویید سخن تا نیشد خاموش خداوند تدبیر و فرهنگ و هوش (گلستان سعدی- باب هفتم)</p> <p>سخن بزرگان شنیدن ادب است (ضرب المثل)</p>
مزودانه	<p>چو ماھی ارجه کنده زبانند پیش من چون مار در قفا همه زهر است نایشان (دشواری های دیوان حافظی، ص ۱۲۴)</p> <p>از آن نترس که هیاهو دارد، از آن بترس که سر به تو دارد (ضرب المثل)</p>

۵. تحلیل کارکردهای سکوت برگرفته از متون ادبی، ضربالمثل‌ها و متون دینی

پس از تحلیل ایات و متون نثر حاوی مضامین سکوت، مشخص شد از میان انواع کارکردهای سکوت استخراج شده از متون ادبی، کارکرد عقلانی سکوت ($N=97$) پر تعدادترین

و کارکرد مزوّرانه سکوت ($N=1$) کم‌تعدادترین است. در ضربالمثل‌ها نیز، مشابه نتایج مستخرج از متون ادبی، کارکرد عقلانی سکوت بیشترین تعداد ($N=26$) و سکوت مزوّرانه و اختناقی ($N=1$) کمترین تعداد را دارند، در حالی که به کارکرد عرفانی سکوت ($N=0$) اصلاً اشاره‌ای نشده است. در متون دینی، کارکرد اخلاقی بیشترین تعداد ($N=73$) را داراست و سکوت مزوّرانه ($N=1$) کم‌تعدادترین است، این در حاليست که در اين متون سکوت اختناقی و مبادی ادب ($N=0$) ذکر نشده‌اند.

نمودار ۱. توزیع فراوانی کارکردهای سکوت در متون ادبی، ضربالمثل‌ها و متون دینی

افزون بر این، تحلیل آماری مجذور کای نشان می‌دهد که تفاوت معناداری میان کارکردهای سکوت در متون ادبی وجود دارد ($\chi^2=141.52$, $p < 0.01$).

با توجه به جدول ۱، سکوت عقلانی ($N=97$), سکوت اخلاقی ($N=50$), سکوت عارفانه ($N=48$), سکوت تعلیمی ($N=45$) و سکوت اختناقی ($N=42$) در متون ادبی بیش از دیگر کارکردها مطرح‌اند. همچنین داده‌های این جدول نشان می‌دهد که رجال ادب، در متون ادب، بر سکوت مبادی ادب ($N=9$) و سکوت مزوّرانه ($N=1$) تأکید نمی‌کنند.

عقلانی > اخلاقی > عارفانه > تعليمی > اختناقی/مبادی ادب /مزورانه

جدول ۱. نتایج آزمون مجذور کای کارکردهای سکوت در متون ادبی

کارکردهای فراآنی مشاهده	فراآنی مشاهده	موردن انتظار شده	سکوت	Sig.	χ^2	df	
				تعلیمی	اخلاقی	عقلانی	عارفانه
تعلیمی	45.0	41.7	41.7	0.00	141.52	6	
اخلاقی	50.0	41.7	41.7				
عقلانی	97.0	41.7	41.7				
عارفانه	48.0	41.7	41.7				
اختناقی	42.0	41.7	41.7				
مبادی ادب	9.0	41.7	41.7				
مزورانه	1.0	41.7	41.7				
کل	292	292	292				

همچنین، تحلیل آماری مجذور کای بیانگر تفاوت معناداری میان کارکردهای مستخرج از ضربالمثل هاست ($\chi^2=70.96$, $p < .01$).

با توجه به جدول ۲، سکوت عقلانی ($N=26$), سکوت اخلاقی ($N=14$), سکوت تعليمی ($N=9$) در ضربالمثل ها بیش از دیگر کارکردها اهمیت دارد. همچنین داده های این جدول نشان می دهد که سکوت عارفانه، سکوت اختناقی، سکوت مبادی ادب، سکوت مزورانه در ضربالمثل ها مورد اقبال عمومی قرار نمی گیرند.

عقلانی > اخلاقی > تعلیمی / مبادی ادب / اختناقی / مزورانه / عارفانه

نتایج آماری موارد فوق در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. نتایج آزمون مجدور کای کارکردهای سکوت در ضربالمثل‌ها

Sig.	X ²	df	فرآواتی مشاهده انتظار	فرآواتی مورد شده	کارکردهای سکوت	تعلیمی
0.00	70.96	6	7.7	9		
			7.7	14		اخلاقی
			7.7	26		عقلانی
			7.7	0		عارفانه
			7.7	1		اختناقی
			7.7	3		مبادی ادب
			7.7	1		مزورانه
			54	54		کل

پس از تحلیل آیات و روایات دارای مضامین سکوت مشخص شد از میان انواع کارکردهای سکوت استخراج شده از متون دینی، کارکرد اخلاقی سکوت ($N=73$) پُر تعدادترین و کارکرد عقلانی سکوت ($N=18$) کم تعدادترین است.

به علاوه، تحلیل آماری مجدور کای نشان می‌دهد که تفاوت معناداری میان کارکردهای سکوت در متون دینی وجود دارد ($\chi^2=294.53$, $p < 0.01$).

با توجه به جدول ۳، سکوت اخلاقی ($N=73$) و سکوت عقلانی ($N=18$) در متون دینی بیش از دیگر کارکردها مطرح‌اند. همچنین داده‌های این جدول نشان می‌دهد که سکوت عارفانه، سکوت تعلیمی، سکوت اختناقی، سکوت مبادی ادب و سکوت مزورانه در متون دینی مورد تأکید قرآن، پیامبر و امامان قرار نمی‌گیرند.

اُخلاقی > عقلانی / تعلیمی / عارفانه / مزورانه / مبادی ادب / اختناقی

جدول ۳. نتایج آزمون مجذور کای کارکردهای سکوت در متون مذهبی

Sig.	χ^2	df	فرآوانی مشاهده شده	فرآوانی مورد انتظار	کارکردهای سکوت
0.00	294.53	6	14.4	7	تعلیمی
			14.4	73	اُخلاقی
			14.4	18	عقلانی
			14.4	2	عارفانه
			14.4	0	اختناقی
			14.4	0	مبادی ادب
			14.4	1	مزورانه
			101	101	کل

۶. بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر برآن بود تا با واکاوی متون ادبی، ضربالمثل‌ها و متون دینی، به کارکردهای سکوت در هریک از آن‌ها از منظر فرهنگی بنگرد.

با توجه به یافته‌های این جداول می‌توان دریافت که «سکوت ارتباطی» برگرفته از آموزه‌های ادبی، معمولاً کارکردی عقلانی و خردورزانه دارد و دارای ارزش مثبت است و این نتیجه در راستای یافته‌های ازما (۱۹۸۶)، کیم و مارکز (۲۰۰۲)، مارکز، کیتایامی و هیمن (۱۹۹۶) و می‌نامی (۱۹۹۶) قرار دارد که بیانگر برابری‌بودن سکوت با عقل و دانایی در فرهنگ شرق است. اگر به مفهوم «وجهه» از نظر گافمن (۱۹۹۶) و براون و لوینسون (۱۹۹۳) نگریسته شود، در جوامع جمع‌گرایی مانند ایران، سکوت اختیار کردن می‌تواند به مثابه سلاح مؤثری در

حفظ وجهه عمل کند؛ چراکه افکار و نیات و دانش شخص را در معرض نقد مخاطبین قرار نمی‌دهد و به این ترتیب، با لب از سخن فرو بستن، راه نفوذ به درون و حریم فرد سد می‌شود (وجهه منفی)، عیب‌های شخص پوشیده باقی می‌ماند، خللی به ارزش اجتماعی شخص وارد نمی‌شود، و درنتیجه شرمندگی روی نمی‌دهد (وجهه مثبت)؛ چنانکه سعدی، شاعر نامی، می‌سراید: «تا مرد سخن نگفته باشد/ عیب و هنر نهفته باشد». در همین زمینه، اسکلن و اسکلن (۱۹۹۵) براین باورند که کم‌گفتاری یا سکوت یکی از راهبردهای (حیثیت یا وجهه منفی) یا استقلال است.

جنبه دیگر کارکرد عقلانی سکوت برگرفته از متون ادبی، علاوه بر حفظ وجهه یا حیثیت «حفظ جان» است که قبلاً شاید در پیشینه به آن اشاره نشده باشد، اما در متون ادبی و دینی به کرات به آن اشاره شده و در راستای «اصل تقيّه» قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر، ادبی‌ایرانی تحت تأثیر عوامل مشخص اجتماعی از قبیل سنگین‌بودن بهای اجتماعی خطأ در گفتار و ترس از مجازات و اصولاً برای رهایی از عواقب نامعلوم سخن‌گفتن، برای سکوت ارزش ویژه‌ای قائل شده‌اند. البته این دشواری‌های اجتماعی نیز خود حاصل مسائل دیگری نظری هجوم و مهاجرت اقوام دیگر به ایران و حاکمیت جور و فضای نامطلوب فرهنگی و اجتماعی است. پس در چنین جامعه‌ای که از یک طرف زمینه طرح و اصلاح نظرات از طریق بیان و گفتگو نباشد و شهامت و جسارت پذیرش خطأ در گفتار امکان‌پذیر نباشد و از طرف دیگر به اصل اعتقادی تقيّه تکیه می‌شود، با نگاهی اجمالی به شرایط سیاسی، اجتماعی و تاریخی که این سخنوران و اندیشمندان در آن می‌زیسته‌اند، این توجه ویژه به کارکرد عقلانی سکوت توجیه‌پذیر است؛ زیرا هدف آنان بقای مردم در آرامش، حفظ وحدت و انسجام گروه یا جامعه، ویژگی غالب جوامع جمع‌گرا، بوده است. پس توصیه به سکوت از دیدگاه عقلانی را می‌توان انعکاس تجربه‌های گذشته ملت ایران دانست؛ چراکه هرنسل جامعه با تأثیر از ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگی که از نسل پیش می‌آموزد، دارای گرایش عمومی ویژه‌ای می‌شود. دیگر آنکه در نظریه براون و لوینسون به حفظ وجهه خود فرد و نه «دیگران» توجه شده است، در حالی که براساس کارکرد عقلانی سکوت برگرفته از متون ادب پارسی، به غیر از

خود، بر رعایت و حفظ وجهه و جان دیگران تأکید شده و این خود به دلیل اهمیت گروه، ارتباط و حفظ وفاق در جامعه‌ای جمع‌گرا مانند ایران است.

نقش عقلانی سکوت برگرفته از متون ادبی، صرفاً محدود به حفظ وجهه و جان خود یا دیگران نمی‌باشد، بلکه به نقش «سکوت و خاموشی در تمرکز یا جمعیت خاطر» و همگرایی آن با عقل و تفکر اشاره شده است، به مانند «ناطقه را بند کن و جمع باش/گرنه ضمیر تو پریشان شود» (مولانا، ۱۰۶۲۰). این در حالیست که برخلاف این بُعد از کارکرد عقلانی سکوت، ویگوتسکی بر اهمیت ویژه «زبان» در هدایت و سازماندهی تفکر فرد تأکید دارد (کاکاوند، ۱۳۸۸). در کارکرد عقلانی سکوت برگرفته از متون دینی نیز به این نقش توجه شده است؛ چنانکه امیرالمؤمنین علی(ع) می‌فرماید «اکثر صمتک یتوفر فکرک و یستن قلبک و یسلم الناس من یدک؛ بسیار خاموشی برگزین تا فکرت زیاد شود، و عقلت نورانی گردد، و مردم از دست (و زبان) تو سالم بمانند (میزانالحكمة، ج. ۲، ص. ۱۶۶۷) یا امام صادق(ع) می‌فرماید «دلیل العاقل التفکر و دلیل التفکر الصمت؛ نشانه عاقل فکرکردن و نشانه فکرکردن، سکوت‌نمودن است» (بحارالانوار، ج. ۷۵، ص. ۳۰۰). از این روایات این دیدگاه نمایان می‌شود که رابطه دقیق میان بارور شدن فکر و اندیشه با سکوت وجود دارد. دیگر آنکه شاید بتوان به نقش عقلانی سکوت برگرفته از متون دینی از منظر اصل اعتقادی تفیه نگریست. بر رازداری و حفظ اسرار مذهبی در حاکمیت‌های جور به‌ویژه در مذهب تشیع بسیار تأکید شده است و بی‌تردید برای پابرجا ماندن دین و همچنین حفظ جان پیروان، دین آنان را به کم‌گویی و مخصوصاً سکوت اختیار کردن ترغیب می‌کند.

توصیه به سکوت (برگرفته از متون ادبی) در نقش اخلاقی خود تحت تأثیر عمیق آموزه‌های دینی است و با الهام از این معارف، «نقش هدایت» برای ترغیب و افزایش تقوی دارد. این کارکرد در متون دینی پُر اهمیت‌ترین جایگاه را به خود اختصاص داده است. در واقع در آموزه‌های دینی توصیه بسیاری به حفظ لسان و پرهیز از پُرگویی شده است تا بدین ترتیب افراد از آفات زبانی بسیاری نظیر دروغ، غیبت، تهمت، سخن‌چینی، ناسزا و ... مصون بمانند. در واقع رفتار اجتماعی مبنی بر کارکرد اخلاقی سکوت، عمدتاً با اصلاح درونی فرد و افزایش

حس مسئولیت‌پذیری، مشارکت‌جویی و همنوع خواهی او همراه می‌شود؛ از این‌رو، مهار زبان و سکوت، بنا بر آیات قرآنی و احادیث، از یک طرف سبب وارستگی و رشد فرد می‌شود و از طرف دیگر سبب حفظ اتحاد و انسجام و دوری از تعارض و اختلاف در جامعه می‌شود. یکی دیگر از کارکردهای سکوت برگرفته از متون ادبی، نقش عرفانی آن است؛ چنانکه ذبیح‌الله صفا (۱۳۵۵، ص. ۱۹) می‌گوید: «از موضوعاتی که مخصوصاً در قرن ششم در شعر فارسی بهشت رخنه کرد تصوف و عرفان است». در بسیاری از متون و اشعار عرفانی، سخن از سکوت و خاموشی است؛ چنانکه سکوت، از ابزارهای رسیدن به کمالات عرفانی و سیر و سلوک، از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. غزالی در این مورد می‌نویسد که اهل ریاضت و عارفان سکوت را بر خود حتم می‌داشند (ص. ۱۱۱، ۱۳۸۶). دلیل این کارکرد سکوت از نظر کسانی همچون سنایی، عطار و مولانا اولاً می‌تواند بیان ناپذیری خداوند و ضعف زبان انسان باشد، دیگر آنکه خاموشی زبان می‌تواند در نتیجهٔ فنای عارف در حق باشد. کارکرد عرفانی سکوت می‌تواند در راستای نتایج مطالعات کیم و مارکر (۲۰۰۲) و می‌نامی (۱۹۹۴) ارزیابی شود که بنا بر نظر آن‌ها، در دیدگاه غالب شرق، سکوت و محاسبهٔ نفس برای رسیدن به کمال ضروری می‌باشد.

از آنجایی که ادبیات بیان حال جامعه است، تأکید بر نقش تعلیمی سکوت در متون ادبی بیان‌گر نظام ارزشی حاکم بر جامعه ایران درباره اهمیت سکوت اختیار کردن به‌منظور کسب علم و دانش یا گرفتن پند از بزرگان تا حصول یادگیری است. چنگ (۱۹۹۸) بر این باور است که در جوامع شرقی (جمع‌گرا) تعلیم و تربیت ابزاری برای اجتماعی‌شدن افراد است. به این ترتیب، افراد یاد می‌گیرند که خود را با نظم گروهی پیوند دهند و به‌منظور اجتناب از تعارض و همچنین حفظ وجههٔ خود (عدم شرمندگی) و وجههٔ استاد (احترام و عدم رویارویی) سکوت اختیار کنند. این گونه انتظارات رفتاری، براساس نظر مارتینسون و همکاران (۱۹۹۶)، مرتبط با گرایش مردمان جامعهٔ جمع‌گرا به وفاق و نیز دوری از تعارض است. به‌نظر می‌رسد کارکرد تعلیمی سکوت برگرفته از متون ادبی، در فرهنگ ایرانی می‌تواند بیان‌گر دیدگاه سنتی به آموزش در جامعه‌ای سلسله‌مراتبی و معلم‌محور باشد که افراد را مکلف به گوش‌دادن و سکوت اختیار کردن بدون مباحثه و گفتنگو با استاد و دیگران می‌کند.

بخشی از زمینه‌های اجتماعی ناشی از جبر و اختناق سبب شده است که سکوت برگرفته از متون ادبی، علاوه بر نقش‌های ذکر شده، کارکردی اعتراضی‌انتقادی بیابد. در این وضع، سکوت بیشتر بدلیل جبرهای مختلف و وضع و موقعیت اجتماعی به وقوع می‌پیوندد. این مضمون به خصوص در ادبیات معاصر و دوران مبارزه، عمدتاً^۱ علیه نظام شاهنشاهی یافت می‌شود. شاید دلیل توجه روزافزون به این نوع کارکرد سکوت را بتوان به عوامل مؤثر در تحولات عصر مشروطه و دوران پس از آن نسبت داد. عواملی مانند رفت‌وآمد نخبگان سیاسی و فکری جامعه ایران به کشورهای غربی، ورود دستگاه چاپ، گسترش روزنامه‌نگاری و در پی آن نیازهای جامعه انقلابی به بسط و گسترش فعالیت‌های فکری و سیاسی در مقابله با استبداد شاهی منجر به دگرگونی و تحول نظر و درونمایه شعر فارسی شد (یوسفی، ۱۳۷۵). به نظر می‌رسد همراه با مطرح شدن مضامینی نو همچون آزادی، وطن، قانون‌گرایی، ظلم‌ستیزی و توجه به ملت، کارکرد سکوت به میزان زیادی شکل معترضانه و انتقادی به وضع موجود ناشی از نابسامانی‌های اجتماعی به خود گرفته است. نمودار ۲ سیر تاریخی توجه به و تأکید بر کارکرد اختناقی سکوت مستخرج از متون ادبی را از قرن چهارم تا زمان معاصر به تصویر کشیده است. دلیل این امر را شاید بتوان در «بعد قدرت» هافظت جست‌وجو کرد که افراد هم‌زمان با تحولات عصر مشروطه و بالارفتن آگاهی، کمتر حاضر به پذیرفتن نابرابری‌ها در عرصه اجتماعی و تجمع قدرت در دست عده‌ای خاص شده‌اند.

نمودار ۲. سیر تاریخی فراوانی کارکرد اختناقی سکوت

با توجه به اهمیت سکوت در فرهنگ ایرانی و همچنین نقش آن در انواع تعاملات اجتماعی از جمله محیط‌های آموزشی و مخصوصاً کلاس‌های آموزش زبان، آگاهی از کارکردهای آن می‌تواند به تسهیل امر آموزش مناسب با فرهنگ بومی بینجامد. از آنجایی که کسب مهارت ارتقای مانند صحبت‌کردن به انگلیسی نیازنده‌ترین تعامل بیشتر در کلاس است، بی‌میلی زبان آموزان به برقراری ارتباط و اجتناب از گفتگو به زبان دوم می‌تواند در راستای کارکرد عقلانی سکوت تفسیر شود. همچنین به کارگیری تکنیک‌هایی همچون بارش مغزی در تدریس مهارت‌های صحبت‌کردن به نظر می‌رسد در تعارض با کارکرد عقلانی و تعلیمی سکوت در فرهنگ ایرانی باشد. آگاهی از این کارکردها می‌تواند به معلمین زبان در فراهم آوردن زمینه مناسب برای افزایش میزان مشارکت کلاسی فرآگیران و نهایتاً بهبود مهارت‌های صحبت‌کردن یاری رساند. نتیجه حاصل می‌تواند رویکرد فرهنگی و بومی در اتخاذ روش‌های تدریس و تدوین کتاب‌های درسی زبان انگلیسی را برجسته سازد.

پژوهش کنونی در پی یافتن کارکردهای سکوت در متون ادبی و دینی و ضرب المثل‌ها بود که با پدیدار شدن این کارکردها توانست به تصویر واضح‌تری از جایگاه سکوت در فرهنگ ایرانی دست یابد. کارکردهای سکوت در متون ادبی و ضرب المثل‌ها بیشتر عقلانی‌اخلاقی و در متون دینی اخلاقی‌عقلانی است. پس می‌توان نتیجه گرفت که سکوت در فرهنگ ایرانی برابر با عقل و اخلاق می‌باشد. لذا این پژوهش را می‌توان بهمنزله آینه‌ای از فرهنگ ایرانی تلقی نمود.

همچنین این پژوهش بهمنزله شروعی برای پژوهش‌های بیشتر در این زمینه است. بی‌تردید انجام چنین پژوهش‌هایی با جامعه آماری متفاوت می‌تواند کاستی‌های این مطالعه را برطرف ساخته و به اعتبار یافته‌های پژوهش کمک شایانی کند.

کتابنامه

- ابتھاج، ھ. (۱۳۳۲). سیاھمشق. تهران: کارنامه.
- ایمان، م. (۱۳۸۸). مبانی پارادایمی روش‌های تحقیق کمی و کیفی در علوم انسانی. قم، ایران: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- پژمان بختیاری، ح. (۱۳۴۴). مخزن‌السرار حکیم نظامی. تهران: پیک ایران.

- پیش‌قدم، ر. (۱۳۹۳). آسیب‌شناسی روش‌های جمع‌آوری داده در مطالعات زبانی: گامی به سوی بومی‌سازی روش تحقیق در ایران. *جستارهای زبانی*، ۵(۲)، ۵۵-۷۰.
- طوسی، ا. (۱۳۸۸). امالی. ترجمة صادق حسن‌زاده. قم: اندیشه هادی.
- دهگان، ب. (۱۳۸۳). فرهنگ جامع ضرب المثل‌های فارسی. تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی.
- رومی، م. (۱۳۵۳). مثنوی. تصحیح الین رینولد نیکلسون. تهران: امیرکبیر.
- شکورزاده، ا. (۱۳۸۲). دوازده‌هزار ضرب المثل فارسی. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- کاکاوند، ع. و مصدق فیروزآبادی، ب. (۱۳۸۸). زبان و تفکر. کرج: سرافراز.
- کزانی، م. (۱۳۸۰). دشواری‌های دیوان خاقانی. تهران: نشر مرکز.
- کسرایی، س. (۱۳۸۷). از آوا تا هوای آفتاب. تهران: نگاه.
- عطار نیشابوری، ف. (۱۳۷۳). پننامه. تصحیح و تحشیه سیلوستر دساسیس، ترجمة عبدالمحمد روح‌بخشان. تهران: اساطیر.
- عنصرالمعالی، ک. (۱۳۶۶). قابوس‌نامه. به اهتمام غلام‌حسین یوسفی. تهران: شرکت انتشارات علمی فرهنگی.
- غزالی، م. (۱۳۸۴). احیاء علوم‌الدین. به کوشش حسین خدیوجم، ترجمة مؤیدالدین محمد خوارزمی. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- محجوب، م. (۱۳۵۶). دیوان کامل ایرج میزرا، تهران: اندیشه محمدی ری‌شهری، م. (۱۳۷۷). میزان‌الحكمه. جلد ۲. ترجمة حمید‌رضا شیخی. قم: دارالحدیث.
- مکارم شیرازی، ن. (۱۳۸۷). اخلاق در قرآن: جلد ۱. قم: انتشارات امام‌علی‌بن‌ابیطالب.
- یوسفی، غ. (۱۳۷۵). دیلاری با اهل قلم. تهران: انتشارات علمی فرهنگی.
- یوسفی، غ. (۱۳۸۱). گلستان سعدی (تصحیح و توضیح). تهران: خوارزمی.
- Al-Issa, A. (2003). Sociocultural transfer in L2 speech behaviors: Evidence and motivating factors. *International Journal of Intercultural Relations*, 27(5), 581-601.
- Agyekum, K. (2002). The communicative role of silence in Akan. *Pragmatics* 12(1), 31-51.
- Azuma, H. (1986). Why study child development in Japan? In H. Stevenson, H. Azuma, & K. Hakuta (Eds.). *Child development and education in Japan* (pp. 3° 12). New York: Freeman.

- Berry, J.W., Portinga, Y. H., Segall, M. H., & Dasen, P. R. (2002). *Cross-cultural psychology*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Bilmes, J. (1994). Constituting silence: Life in the world of total meaning. *Semiotica*, 98(1-2), 73-88.
- Brown, P. & Levinson, S. (1987). *Politeness: Some universals in language usage*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Cheng, K. M. (1998). Can education values be borrowed? Looking into cultural differences. *Peabody Journal of Education*, 73(2), 11-30.
- Doney, P. M., Cannon, J. P., & Mullen, M. R. (1998). Understanding the influence of national culture on the development of trust. *Academy of management review*, 23(3), 601-620.
- Freud, S. (1961). The Ego and the Id. Strachey J, ed. and trans. The standard edition of the complete psychological works of Sigmund Freud. Vol. XIX: 251.
- Galasinski, D. & Galasinska, A. (2005). Untold stories and the construction of identity in narratives of ethnic conflict on the Polish-German border. *Multilingua*, 24, 101-120.
- Giles, H., Coupland, N., & Wienmann, J. M. (1992) 'Talk is cheap' but 'my word is my bond': Beliefs about talk. In K Bolton & H Kwok (Eds.) *Sociolinguistics today: Eastern and western perspectives* (pp. 218-243). London: Routledge.
- Glenn, K. M. (2004). Discourse of Silence in Alcanfor and "Te deix, amor, la mar com a penyora". *Institute of European Studies*.
- Goffman, E. (1967). Interaction ritual. New York. *Pantheon*, 91, 229-233.
- Grice, H. P. (1989). *Studies in the way of words*. Cambridge: Harvard University Press.
- Gudykunst, W. B., & Kim, Y. Y. (1997). *Communication with strangers: An approach to intercultural communication* (3rd ed.). New York, NY: McGraw-Hill
- Gudykunst, W.B. & Ting-Toomey, S. (1988). Culture and affective communication. *American Behavioral Scientist*, 31, 384-400.
- Hall, E. (1976). *Beyond culture*. New York, NY: Doubleday.
- Hofstede, G. (1991). *Cultures and organizations: Software of the mind*. London, England: McGraw-Hill.
- Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions, and organizations across nations* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.

- Jaworski, A. (1993). *The Power of silence: Social and pragmatic perspectives*. Newbury Park, CA: Sage.
- Jaworski, A. (1997). Metacommunicative and metaphorical silences. In Adam Jaworski (ed.), *Silence: Interdisciplinary perspectives, Studies in Anthropological Linguistics* (pp. 381-401). Berlin: Mouton de Gruyter.
- Jaworski, A., & Stephens, D. (1998). Self-reports on silence as a face-saving strategy by people with hearing impairment. *International Journal of Applied Linguistics*, 8, 61-80.
- Johnstone, B. (2008). *Discourse analysis*. Malden, MA: Blackwell.
- Keith, K. D. (2011). Introduction to cross-cultural psychology . In K. D. Keith (Ed.). *Cross-cultural psychology: Contemporary themes and perspectives* (pp. 3-19). UK: Wiley- Blackwell.
- Kim, H. S., & Markus, H. R. (2002). Freedom of speech and freedom of silence: An analysis of talking as a cultural practice. In R. Shweder, M. Minow, & H. R. Markus (Eds.), *Engaging cultural differences: The multicultural challenge in liberal democracies* (pp. 432° 452). New York, NY: Russell Sage Foundation.
- Lebra, T. S. (1987). The cultural significance of silence in Japanese communication. *Multilingua-Journal of Cross-Cultural and Interlanguage Communication*, 6(4), 343-358.
- Markus, H. R., Kitayama, S., & Heiman, R. J. (1996). Culture and basic psychological principles. In E. T. Higgins & A. W. Kruglanski (Eds.), *Social psychology: Handbook of basic principles* (pp. 857-913). New York, NY: Guilford.
- Martinsons, M. G., & Martinsons, A. B. (1996). Conquering cultural constraints to cultivate Chinese management creativity and innovation. *Journal of Management Development*, 15, 18° 35.
- Minami, M. (1994). English and Japanese: A cross-cultural comparison of parental styles of narrative elicitation. *Issues in Applied Linguistics*, 5(2), 383° 40.
- Patton, M. Q. (1990). *Qualitative evaluation and research methods*. London, England: Sage.
- Saville-Troike, M. (1985). The places of silence in an integrated theory of communication. In D. Tannen and M. Saville-Troike (Eds.), *Perspectives on silence* (pp. 3-18). Norwood, NJ: Ablex.
- Scollon, R. (1985). The machine stops: Silence in the metaphor of malfunction. In D. Tannen & M. Saville-Troike (Eds.), *Perspectives on silence* (pp. 21-30). Norwood, NJ: Ablex.

- Scollon, R., & Wong Scollon, S.(1995). *Intercultural communication: A discourse approach*. Cambridge, England: Blackwell.
- Sifianou, M. (1997). Silence and politeness in silence: Interdisciplinary perspectives. In Adam Jaworski (Ed.), *Studies in anthropological linguistics* (pp. 63-84). Berlin, Germany: Mouton de Gruyter
- Sperber, D. & Wilson, D. (1986). On defining relevance. In R. Grandy & R. Warner (Eds.) *Philosophical grounds of rationality: Intentions, categories, ends* (pp. 143-158). Oxford, England: OUP.
- Sperber, D. & Wilson, D. (1995). *Relevance: Communication and cognition* (2nd ed.). Oxford, England: Blackwell. Second Edition
- Strauss, A. & Corbin, J. (1998). *Basics of qualitative research* (2nd ed.). London, England: Sage
- Ting-Toomey, S. (2005). The matrix of face: An updated face-negotiation theory. In W. B. Gudykunst (Ed.), *Theorizing about intercultural communication* (pp. 211° 234). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Ting-Toomey, S., & Kurogi, A. (1998). Facework competence in intercultural conflict: An updated face-negotiation theory. *International Journal of Intercultural Relations*, 22, 187-225.

